

Jézus, születél idvességünkre

Debrecen, 1590

Debrecen, 1774

1. Jé - zus, szü - le - tél id - ves - ségünkre,
A - mint ré - gen - ten va - la í - gér - ve,
A - tyá Is - ten - nek nagy sze - rel - me,
Em - be - ri nemhez tetszik eb - be Kegyessé - ge.

2. Első szüleink vétkei miatt És az ördögi csalárdság miatt Hoztunk magunkra örök halált, És kárhozatot, pokol kínját, Sok nyavalyát.

3. Nem volt senki sem, ki megmentene, Ámde szent Atyád megkönyörüle, Téged ígéred, s idő telvén Szabadítóul nekünk mennyből Alá külded.

4. Értünk felvevél a Szűztől testet, Melyben szenvedél és től eleget; Elvévéd a mi bűneinket, Nyervén minékünk örök éltet, Dicsőséget.

5. Siess már hozzánk, megváltó Urunk! Adjad, hogy végig benned bízhassunk, És szent Atyáddal megláthassunk, Mennyben tevéled lakozhassunk, Vígadhassunk.

6. Légyen tisztesség te Felsőgednek És szent Atyádnak, mi teremtőnknek, És egyetemben Szentléleknek: Dicsőség a Szentháromságnak, Egy Istennek.